

A felperes azzal érvel, hogy a megtámadott határozat sérti az EK 253. cikkében előírt indokolási kötelezettséget, mivel nem jelöli meg, hogy az intézkedés miért jelent egyértelmű előnyöket környezet számára. Ezenkívül azt kifogásolja, hogy a megtámadott határozat nem vizsgálja az Elsőfokú Bíróság előtt folyamatban lévő eljárás keretében előterjesztett érveket, amelyek az eredeti határozatra vonatkoznak.

A felperes továbbá azzal érvel, hogy a megtámadott határozat egy olyan eredeti határozatra vonatkozik, amely semmis, mivel lényeges eljárási szabályokat sért.

A felperes előadja továbbá, hogy a Bizottság határozata, miszerint az intézkedés az EK-Szerződés 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján a közös piaccal összhangban áll, mivel egyértelmű előnyöket jelent a környezet számára, hiányos ténybeli megállapításokon alapul.

A felperes kifogásolja végül, hogy a megtámadott határozat objektíven igazolt ok nélkül hátrányosan kezeli a Bizottság által „hagyományos”-nak ítélt szigetelőanyagokat, többek között az ásványi szigetelőanyagokat, de a megújuló nyersanyagokból előállított olyan szigetelőanyagokat is, amelyek nem rendelkeznek a natureplus minőséget igazoló címkével. A felperes úgy véli, hogy a határozat ezért sérti az arányosság és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, és következőképpen a közösségi jog alapvető elveit.

Fernanda Ehrhardt-Avancini által az Európai Parlament ellen 2005. július 1-jén benyújtott kereset

(T-256/05. sz. ügy)

(2005/C 229/58)

(Az eljárás nyelve: francia)

Fernanda Ehrhardt-Avancini (lakóhelye: Luxembourg, képviseli: Georges Vandersanden, Laure Levi és Chiara Ronzi ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. július 1-jén keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Parlament ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

1. semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóságnak azt a határozatát, amelyben megtagadta, hogy a felperesnek írják jóvá a szabadságából, majd díjazásából és nyugdíjából levont 207 óra 30 perc szabadságot;

2. ítéljen meg neki késedelmi kamatot;
3. kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A perbeli időben a felperes az Európai Parlament tisztviselője volt. A Parlament 2004. július 21-én levelet intézett hozzá, amelyben arról tájékoztatta, hogy 2004. május 28-a és július 11-e közötti betegszabadságából eredő távolléte miatt 207 óra 30 perc szabadságot levonnak éves szabadságából. A Parlament ezt a határozatot a személyzeti szabályzat 59. cikke alapján egy, a felperest érintő független orvosi vizsgálatot követően hozta meg, amely orvosi vélemény szerint a felperes már képes lett volna folytatni munkavégzését. A Parlament elutasította a felperes azon későbbi kérelmét is, amelyben a levont időtartam jóváírását kérte.

Keresetének alátámasztására a felperes a személyzeti szabályzat 59. cikkének és a Parlament belső szabályzatának megsértésére hivatkozik, mivel szerinte anélkül került sor a független orvosi vizsgálatra, hogy öt előzetesen egy ellenőrző orvos megvizsgálta volna. A felperes hivatkozik még az indokolási kötelezettség, a védekezéshez való jog, valamint a „*patere quam ipse legem fecisti*” elv megsértésére.

Eric Voigt által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. június 30-án benyújtott kereset

(T-258/05. sz. ügy)

(2005/C 229/59)

(Az eljárás nyelve: francia)

Eric Voigt (lakóhelye: Orange [Franciaország], képviseli: Bernard Autric ügyvéd) 2005. június 30-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

1. kötelezze az Európai Bizottságot a foglalkoztatási betegség elismerése iránti 2002. július 11-i kérelmének elfogadására;
2. kötelezze az Európai Bizottságot 2004. május 28-tól kezdődő kamatfizetésre;

3. kötelezze az Európai Bizottságot, hogy válaszoljon a Vizsgálati és Fegyelmi Hivatalnak (IDOC) küldött 2004. január 20-i kérdéseire;
4. kötelezze az Európai Bizottságot az egyik tisztviselő (C.) ellen fegyelmi eljárás indításáról szóló határozat 2003. évi visszavonása indokának közzétételére;
5. kötelezze az Európai Bizottságot egymillió (1 000 000) euró összegű kártérítés megfizetésére;
6. kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes lelki-érzelmi zavarait a személyzeti szabályzat 73. cikke szerinti foglalkozási betegségnek kívánja elismertetni. A személyzeti szabályzat 26. cikkének, a védelemhez való jognak, valamint a bizalomvédelem, az átláthatóság és a jogbiztonság elvének megsértését hozza fel. Hivatkozik eljárási hibára is.

- 3) másodlagosan állapítsa meg, hogy a felperest A*8-as besorolási fokozatba kell felvenni;
- 4) ennek elutasítása esetén állapítsa meg, hogy a felperest A*7-es besorolási fokozatba kell felvenni;
- 5) kötelezze az alperest arra, hogy hozza a felperest olyan helyzetbe, mint amilyenben megfelelő besorolása esetén lenne, vagyis térítse meg az őt megillető összegeket;
- 6) kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen keresetben a felperes azt kifogásolja, hogy amikor őt az alperes 2004 októberében felvette, A*6-os besorolási fokozatba sorolták be.

**Peter Strobl által az Európai Közösségek Bizottsága ellen
2005. július 14-én benyújtott kereset**

(T-260/05. sz. ügy)

(2005/C 229/60)

(Az eljárás nyelve: német)

Peter Strobl (lakóhelye: Greifenberg-Beuern [Németország], képviseli: H.-J. Rüber ügyvéd) 2005. július 14-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- 1) semmisítse meg a Bizottság kinevezésre jogosult hatóságának a felperest A*6-os besorolási fokozatba soroló 2004. október 7-i határozatát;
- 2) állapítsa meg, hogy a felperest A*10-es besorolási fokozatba kell felvenni;

A felperes keresetét három jogalappal támasztja alá. Elsőként a bizalomvédelem elvének megsértését hozza fel. Szerinte maga a versenyvizsga-kiírás, a hagyományos versenyvizsgánál elfogadott megközelítés és a versenyvizsga-kiírás idején hatályos korábbi tisztviselői személyzeti szabályzat benne egyaránt azt a jogos várakozást keltette, hogy felvétele esetén A7/A6-os besorolási fokozatba, vagy az új szabályzat ennek megfelelő fokozatába, vagyis a XIII. melléklet 2. cikke értelmében A*8-as vagy A*10-es fokozatba sorolják be. A felperes szerint az új személyzeti szabályzat XIII. mellékletének 12. cikke alapján A*6-os besorolási fokozatba való besorolására jogellenesen került sor. Véleménye szerint az új személyzeti szabályzatnak a kinevezésre jogosult hatóság általi alkalmazása sérti az átláthatóság általános elvét, ellentétes az egyértelműség elvével és sérti a visszaható hatály tilalmának elvét.

Másodszorban a felperes arra hivatkozik, hogy életkora miatt hátrányos megkülönböztetést szenvedett el. Az A*6-os besorolási fokozatba való besorolása a felperes életkorának teljes figyelmen kívül hagyásával történt.

Végül a felperes állítása szerint az új személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének alkalmazása a más versenyvizsgával felvett és másutt foglalkoztatott kollégáihoz képest vele szemben egyenlőtlen bánásmódot eredményezett, mivel őket magasabb besorolási fokozatba helyezték.